

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Comisia pentru industrie, cercetare și energie

2011/2012(INI)

12.5.2011

AVIZ

al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie

destinat Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

referitor la analiza opțiunilor pentru depășirea obiectivului de reducere cu 20% a emisiilor de gaze cu efect de seră și evaluarea riscului de relocare a emisiilor de carbon
(2011/2012(INI))

Raportoare pentru aviz(*): Romana Jordan Cizelj

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

PA_NonLeg

SUGESTII

Comisia pentru industrie, cercetare și energie recomandă Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție care urmează a fi adoptată:

- A. întrucât, în conformitate cu scenariile Agenției Internaționale pentru Energie (AIE), emisiile globale de carbon din sectorul energiei vor crește probabil cu 21% față de nivelul din 2008 până în 2035 în cazul în care țările pun în aplicare într-o manieră prudentă angajamentele pe care și le-au asumat în cadrul Acordului de la Copenhaga, ceea ce ar face imposibilă limitarea încălzirii globale la 2°C; întrucât se consideră că țări care nu sunt membre ale OCDE sunt responsabile de întreaga creștere preconizată a emisiilor mondiale¹;
- B. întrucât, potrivit cifrelor furnizate de AIE, UE este responsabilă de doar 13% din emisiile globale de CO₂;
- C. întrucât, în conformitate cu Directiva ETS, sistemul de comercializare a cotelor de emisii ar trebui să promoveze reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod rentabil și eficient punct de vedere economic;

Analiza obiectivului de 20% astăzi

Aspecte privind politica industrială

1. subliniază faptul că criza economică a condus la o scădere semnificativă a producției industriale și a creșterii economice, la o creștere a șomajului și, în același timp, la o scădere a emisiilor și o reducere a consumului de energie; este de opinie că această scădere a emisiilor nu ar trebui să fie interpretată drept un semn că UE este pe calea cea bună pentru a îndeplini obiectivele sale globale de reducere a emisiilor; recunoaște faptul că, deși instalațiile beneficiază de un surplus de cote, este posibil ca criza economică să fi afectat capacitatea industriei de a investi în reduceri suplimentare ale emisiilor;
2. subliniază că China este lider mondial în instalarea de parcuri eoliene, că producătorii chinezi și indieni de turbine eoliene se numără printre primii zece astfel de producători și că China și Taiwan produc în prezent majoritatea panourilor fotovoltaice vândute pe piața internațională; invită Comisia și statele membre să ia măsuri pentru a promova dezvoltarea și producția ecoeficientă, pe teritoriul UE, a acestor tehnologii, precum și a noilor tehnologii inovatoare necesare pentru atingerea obiectivelor ambițioase privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră;
3. constată că, potrivit informațiilor primite din partea diferitelor sectoare industriale, există semne clare că dispozițiile actuale ale politicii UE în domeniul climei, cum ar fi ETS, duc deja la o relocalizare a producției și se arată preocupat de faptul că o creștere a prețului carbonului ar exacerba această tendință;

---

¹ Raportul Agenției Internaționale pentru Energie (AIE) din 9 noiembrie 2010, intitulat „World Energy Outlook 2010”

Aspecte privind politica energetică

4. subscrie la ipoteza Comisiei și a AIE că orice amânare a investițiilor în reducerea emisiilor și în tehnologiile aferente în domeniul energiei ar conduce la o creștere a costurilor mai târziu; consideră că, pentru a atinge obiectivul pe termen lung al unor reduceri de 80-95% până în 2050, astfel cum a fost confirmat încă o dată de Consiliul European din 4 februarie 2011, UE va trebui să își accelereze eforturile; salută, prin urmare, intenția Comisiei de a trasa traiectoria menite să ducă la atingerea obiectivelor pe termen lung în modul cel mai rentabil și eficace;
5. se arată profund preocupat de faptul că UE nu se îndreaptă în direcția atingerii obiectivelor de reducere a consumului de energie cu 20% în raport cu estimările pentru 2020, din cauza lipsei de angajament, de ambiție și de investiții din partea statelor membre și a UE însăși; susține în totalitate concluzia care poate fi trasă din recente comunicări ale Comisiei intitulate „Planul 2011 pentru eficiență energetică” și „Foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050”, potrivit căreia politicile privind eficiența energetică sunt esențiale pentru reducerea în continuare a emisiilor de carbon; invită Comisia și statele membre să asigure că măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice – în special în cazul clădirilor, al sistemelor de încălzire urbană și al transporturilor – beneficiază de mai multe fonduri în următorul cadru financiar multianual; deplânge faptul că nu s-a pus un accent mai mare pe eficiența energetică în cadrul dezbaterilor din 4 februarie 2011 ale Consiliului European pe tema priorităților în domeniul energiei;
6. atrage atenția asupra faptului că obiectivul actual de 20% se bazează pe un mix energetic care, în unele state membre, include energia nucleară; salută decizia Comisiei de a supune centralele nucleare din UE la teste de stres, astfel încât să poată fi adoptate măsurile necesare în vederea garantării siguranței acestora; consideră că decizia unor state membre de a închide unele dintre reactoarele nucleare existente, precum și creșterea nivelului de investiții pentru construcția de noi centrale nucleare, ar putea să determine unele state membre să revizuiască măsurile naționale adoptate pentru îndeplinirea obiectivului actual de 20%;
7. salută faptul că, potrivit planurilor de acțiune naționale privind energia din surse regenerabile transmise recent, UE ar putea depăși obiectivele sale pentru 2020 privind energia din surse regenerabile în cazul în care planurile de acțiune sunt puse în aplicare integral și instrumentele de finanțare sunt îmbunătățite; invită Comisia să monitorizeze îndeaproape procesul de punere în aplicare și să depună eforturi în vederea creării unui mediu de investiții stabil în perioada de dinainte și de după 2020 și a realizării unei mai bune integrări pe piață a energiilor din surse regenerabile; invită Comisia să analizeze și, după caz, să majoreze obiectivul obligatoriu din punct de vedere juridic prevăzut pentru energia regenerabilă după 2020;
8. invită UE să-și intensifice eforturile de creștere a ponderii energiilor regenerabile în sectorul energiei electrice și să creeze un cadru pentru rețelele inteligente cu scopul asigurării descentralizării treptate a producției de energie; subliniază faptul că, pentru realizarea acestui lucru, sunt necesare investiții mai mari în proiectele de infrastructură energetică;

9. constată că, din cauza unor bariere ale pieței și a unor bariere de reglementare, numeroase oportunități de economisire a energiei nu sunt încă exploatate în UE; solicită fixarea unor obiective în ceea ce privește utilizarea energiilor regenerabile, stabilirea unor standarde pentru produsele și vehiculele eficiente din punct de vedere energetic și promovarea achizițiilor publice care iau în considerare aspecte de protecția mediului;
10. subliniază rolul important al rețelelor și contoarelor inteligente în integrarea electricității provenite din diferite surse, inclusiv surse regenerabile; salută activitatea desfășurată de grupul de lucru privind sistemele inteligente de contorizare și mandatul de standardizare 441 din 12 martie 2009 acordat CEN, CENELEC și ETSI pentru dezvoltarea unei arhitecturi deschise în domeniul instrumentelor de măsură și solicită Comisiei să prezinte cât mai curând posibil o serie de recomandări și propuneri legislative pentru utilizarea deplină a acestora, acordând importanță în special elaborării de standarde și potențialului de economisire a energiei pe care îl prezintă contoarele inteligente; reiterează apelul său de a se stabili un obiectiv politic conform căruia 50% dintre gospodăriile din Europa ar trebui să fie dotate cu contoare inteligente până în 2015¹;
11. subliniază faptul că TIC ar putea îmbunătăți transportul rutier și poate contribui mai mult la facilitarea utilizării unor autoturisme mai sigure, mai inteligente și mai ecologice în Europa; evidențiază rolul agendei digitale, care ar trebui să stabilească priorități în ceea ce privește potențialul ecologic al autoturismelor inteligente și al drumurilor inteligente și proiectele-pilot de cercetare și dezvoltare în domeniul dispozitivelor V2V și V2R;
12. subliniază faptul că, astfel cum s-a evidențiat în concluziile Consiliului European din 4 februarie 2011, cel târziu până la sfârșitul anului 2012 ar trebui adoptate standarde tehnice pentru rețelele inteligente;
13. subliniază necesitatea imperativă de a adapta politica de standardizare a TIC la evoluțiile pieței care presupun interoperabilitate, fapt care va contribui la accelerarea lucrărilor de elaborare a standardelor tehnice pentru vehiculele electrice și rețelele și contoarele inteligente, în vederea finalizării lor până în 2012;
14. remarcă faptul că accelerarea procedurilor de autorizare și găsirea de noi modalități de finanțare a proiectelor de infrastructură noi și, în special, eficiente din punct de vedere energetic și inovatoare, este o condiție prealabilă pentru atingerea obiectivelor europene privind energia și clima conform calendarului stabilit; subliniază că noile proiecte de infrastructură energetică trebuie să fie coerente cu politicile pe termen lung ale UE în domeniul energiei și climei;
15. salută acordul privind utilizarea fondurilor neangajate din Programul european de redresare (proiecte în domeniul energiei) pentru înființarea unui instrument financiar dedicat în vederea sprijinirii inițiativelor în materie de energie durabilă la nivel local și regional; solicită o monitorizare atentă a acestui instrument pentru a evalua dacă o astfel de finanțare ar putea servi drept model pentru viitoare instrumente de finanțare a investițiilor durabile și cu emisii reduse de carbon;

---

¹ Rezoluția Parlamentului European din 5 mai 2010 referitoare la o nouă agendă digitală pentru Europa: 2015.eu (2009/2225(INI))

Aspecte legate de cercetare și inovare

16. subliniază că obiectivul politic privind cheltuielile de cercetare în cadrul strategiei UE 2020 de 3% din PIB este compus dintr-o contribuție privată (2%) și una publică (1%) la cheltuieli; remarcă faptul că există încă probleme specifice pentru atingerea obiectivului de 3%, în special în ceea ce privește fondurile private destinate cercetării; subliniază că lipsa angajamentului în domeniul finanțării cercetării împiedică dezvoltarea unor tehnologii cu o eficiență energetică ridicată și favorabile climei;
17. regretă faptul că, prin subvenționarea prețurilor la energie și prin neaplicarea de restricții sau de cote privind emisiile de CO₂, anumite țări din afara UE obțin avantaje competitive comparative; subliniază că, deoarece emisiile lor de CO₂ sunt nerestricționate și, prin urmare, mai puțin costisitoare, respectivele țări ar putea fi mai puțin înclinate să se alăture unui acord global multilateral de combatere a încălzirii globale;

Opțiuni și instrumente pentru depășirea obiectivului de 20%

18. solicită aplicarea unui principiu general conform căruia UE ar trebui să urmeze calea cea mai rentabilă pentru a reduce emisiile de CO₂, susținând totodată implementarea în timp util a unor investiții și tehnologii inovatoare promițătoare care corespund obiectivului pe termen lung al UE în domeniul climei; consideră că, la aplicarea principiului respectiv, trebuie să se respecte principiul subsidiarității;

Măsuri privind energia

19. solicită ca eficiența energetică să fie prioritatea viitoarelor măsuri ale politicii privind clima; recunoaște că, potrivit foii de parcurs a Comisiei pentru 2050, în cazul în care UE își respectă politicile actuale, în special privind realizarea obiectivului de eficiență energetică de 20% până în 2020, acest lucru ar permite reducerea emisiilor pe plan intern cu 25% sau mai mult până în 2020; remarcă faptul că, potrivit analizei Comisiei, acest nivel de reducere s-ar mai încadra pe traiectoria rentabilă către atingerea obiectivului pe termen lung de reducere cu 80-95% a emisiilor de gaze cu efect de seră comparativ cu nivelurile din 1990 și că o abordare mai puțin ambițioasă ar avea ca rezultat costuri totale semnificativ mai mari de-a lungul întregii perioade;
20. invită Comisia să stabilească un cadru juridic eficace pentru a se asigura că statele membre își respectă pe deplin angajamentele privind obiectivele de economisire a energiei până în 2020, fie prin introducerea unei cerințe ca planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică (PNAEE) să fie aprobate de către Comisie, fie prin alte măsuri; invită Comisia să faciliteze și să monitorizeze implementarea PNAEE și să ia în considerare, atunci când este necesar, aplicarea procedurii de nerespectare a obligațiilor; în acest context, reamintește Rezoluția sa din 15 decembrie 2010 referitoare la revizuirea planului de acțiune privind eficiența energetică ¹;
21. consideră că abordările sectoriale, combinate cu plafoane la nivelul întregii economii în țările industrializate, pot contribui la reconcilierea acțiunilor în domeniul climei cu competitivitatea și creșterea economică; subliniază importanța adoptării unei abordări

---

¹ Texte adoptate, P7_TA-PROV(2010)0485.

globale, orizontale și sectoriale față de emisiile industriale, ca o valoare adăugată în ceea ce privește negocierile internaționale și obiectivele europene pentru emisiile de CO₂;

22. subliniază că economiile de energie obținute prin îmbunătățirea eficienței energetice oferă modalitatea cea mai rentabilă pentru realizarea unor reduceri suplimentare ale emisiilor de CO₂; atrage atenția asupra potențialului nevalorificat în domeniul performanței energetice a clădirilor pe parcursul ciclului de viață, în special a clădirilor existente, în sectorul transporturilor (inclusiv al transporturilor aeriene), în domeniul achizițiilor publice, al proceselor de fabricație care presupun un consum ridicat de energie, al producției, transformării și distribuției de energie, inclusiv al rețelelor de încălzire și răcire centralizate; reiterează faptul că măsurile concrete în aceste domenii sunt esențiale și atrage atenția asupra propunerilor relevante incluse în rapoartele Bendtsen și Kolarska-Bobińska; insistă asupra faptului că măsurile de economisire a energiei trebuie să fie puse în aplicare înainte de toate la nivel național, regional și local și că trebuie dezvoltată o strategie de comunicare pentru proiectele UE, astfel încât atât întreprinderile, cât și consumatorii să beneficieze de informații complete; subliniază potențialul pe care îl prezintă introducerea unui sistem de obligații de economisire a energiei în industria energetică, astfel cum se sugerează în planul de eficiență energetică al Comisiei, care a avut deja un efect pozitiv în unele state membre;
23. atrage atenția asupra potențialului IMM-urilor de a realiza economii de energie, întrucât numai în jur de 24% din IMM-urile europene aplică în prezent în mod activ măsuri de reducere a impactului lor asupra mediului; subliniază că, deși fiecare IMM are la dispoziție cel puțin un consilier financiar, acestea nu primesc consiliere în legătură cu economiile de energie și eficiența energetică și ar avea nevoie, de asemenea, de asistență din partea unor experți în materie de mediu și energie;
24. subliniază că, potrivit Comisiei, aproape 8 miliarde de euro din fondurile UE disponibile pentru eficiența energetică rămân nerevendicate; salută, prin urmare, intenția Comisiei de a facilita și promova utilizarea fondurilor structurale pentru proiecte de renovare a clădirilor din punct de vedere energetic; așteaptă inițiative concrete, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile legate de finanțare;
25. subliniază că stabilirea unor obiective mai stricte ale UE privind clima ar implica eforturi și investiții semnificativ mai mari în ceea ce privește dezvoltarea și implementarea rapidă a tehnologiilor durabile și cu emisii reduse de carbon, a rețelelor inteligente și a cercetării în domeniul energiei; consideră că este esențial să se asigure o finanțare adecvată pentru Planul SET după 2013; subliniază că o strategie în domeniul energiei caracterizată de ambiția de a atinge obiective privind clima de peste 20% trebuie să se bazeze pe toate tehnologiile energetice favorabile climei;
26. remarcă faptul că Comisia a identificat nevoi de investiții în valoare de 1 000 de miliarde de euro pentru capacitatea de generare a energiei și pentru modernizarea infrastructurilor UE de transport și distribuție a energiei până în 2020, care ar urma să fie finanțate, în principal, prin tarifele la energie; solicită efectuarea acestor investiții, în vederea finalizării unei piețe interne a energiei interconectate care să garanteze securitatea aprovizionării, a îmbunătățirii integrării energiilor regenerabile în sistemul energetic european, ținând seama totodată de caracteristicile mixului energetic al fiecărei țări, a

creșterii eficienței energetice și pentru a le permite consumatorilor să beneficieze de pe urma noilor tehnologii; subliniază necesitatea unor interconectări pentru energie electrică între statele membre, astfel încât să se exploateze pe deplin investițiile masive efectuate, în special în energie regenerabilă, într-o serie de țări;

Măsuri de politică industrială

27. solicită ca EU ETS să asigure securitatea investițiilor pe termen lung și să prevadă unele mecanisme de flexibilitate în caz de declin economic (de exemplu, pentru a evita supra-alocările);
28. consideră că integrarea abordărilor sectoriale în EU ETS ar crește eficiența economică generală în toate țările participante; subliniază că merită să se analizeze beneficiile extinderii abordărilor sectoriale pentru a include alte sectoare și țări;
29. recunoaște atenția din ce în ce mai mare de care se bucură tehnologiile de captare și stocare a carbonului (CSC), aceasta fiind o etapă de tranziție pe calea către o aprovizionare cu energie pe termen lung fără combustibili fosili, reducerea emisiilor de carbon, nu doar în sectorul energetic, însă remarcă faptul că, pentru a fi viabile din punct de vedere economic, investițiile în CSC ar presupune prețuri mult mai mari ale carbonului comparativ cu nivelurile actuale; subliniază că este necesară acceptarea de către societate pentru o evaluare completă a potențialelor proiecte CSC; subliniază că, potrivit foii de parcurs AIE privind CSC, în 2030, jumătate din totalul proiectelor CSC vor proveni din sectorul producției industriale; subliniază că satisfacerea criteriilor pe care noile centrale electrice pe bază de cărbune trebuie să le îndeplinească în conformitate cu dispozițiile referitoare la CSC ale pachetului privind clima și energia ar trebui să reprezinte o condiție prealabilă pentru începerea construcției centralelor electrice pe bază de gaz; subliniază că punerea în aplicare a acestor tehnologii nu ar trebui să conducă la scăderea competitivității industriei europene;
30. invită Comisia să propună fără întârziere modalități prin care UE poate completa cel mai bine acțiunile sale pentru atenuarea schimbărilor climatice cu eforturi care vizează reducerea emisiilor de gaze altele decât CO₂, cum ar fi HFC, factorul poluator al climei cu cea mai rapidă creștere în lume, și HFC23; invită Comisia să promoveze inițiativa de a include producția de HFC în Protocolul de la Montreal și să încheie acorduri bilaterale cu țări terțe pentru atenuarea impactului HFC23, cu scopul de a reduce emisiile de gaze altele decât CO₂ și de a reduce impactul HFC23 într-o manieră rentabilă, astfel încât costurile pentru public să fie de un ordin de mărime mai mic decât prețul actual al carbonului;
31. ia act de contribuția energiei nucleare la reducerea emisiilor de CO₂, dat fiind faptul că închiderea centralelor nucleare din UE ar duce la creșterea emisiilor cu 50%;
32. constată că, în ceea ce privește viitorul huilei și al lignitului, tehnologia CSC nu ar trebui să fie considerată drept singura opțiune de a menține utilizarea cărbunelui în economia UE și consideră că ar trebui să fie dezvoltate și implementate și alte tehnologii de utilizare a cărbunelui în condiții de emisii reduse;

Măsuri în materie de cercetare și inovare

33. subliniază că dezvoltarea și implementarea tehnologiilor revoluționare reprezintă un element esențial pentru a combate schimbările climatice și, în același timp, pentru a convinge partenerii mondiali ai UE că reducerea emisiilor se poate realiza fără pierderea competitivității și a locurilor de muncă; consideră că este esențial ca Europa să devină un exemplu prin sporirea substanțială a finanțării dedicate cercetării în domeniul tehnologiilor industriale favorabile climei și eficiente din punct de vedere energetic în cadrul programului-cadru pentru cercetare și inovare, care ar trebui să fie aliniat corespunzător la tehnologiile energetice strategice prezentate în Planul SET; subliniază necesitatea ca Europa să-și asume rolul de lider în cercetarea privind tehnologiile în domeniul climei și eficienței energetice și să dezvolte relații strânse de cooperare științifică în acest domeniu cu parteneri internaționali precum țările BRIC și SUA;
34. subliniază potențialul agriculturii de a contribui substanțial la combaterea schimbărilor climatice și, în special, potențialul de a utiliza deșeurile agricole în producția de energie durabilă, creând astfel o sursă de venit suplimentară pentru agricultori; consideră că viitoarea PAC ar trebui să fie un instrument care să ajute statele membre să atingă obiectivele în materie de mediu și schimbări climatice și ar trebui să ajute agricultorii să exploateze beneficiile oferite de creșterea ecologică; consideră că componenta de ecologizare din cadrul PAC trebuie să fie parte integrată a modalităților de efectuare a plăților directe în cadrul primului pilon, pentru a evita procedurile administrative complexe, pentru a asigura că angajamentele agricultorilor în materie de mediu sunt stimulate și pentru a asigura o implementare uniformă în toate statele membre;
35. acordă o importanță deosebită coordonării mecanismelor europene de protecție prin brevet în domeniul economiilor de energie și al surselor regenerabile în vederea facilitării accesului la proprietate intelectuală de valoare care este încă neexploatăă; subliniază necesitatea de a acorda prioritate activării brevetului european planificat în domeniile economiilor de energie și al surselor regenerabile;
36. subliniază necesitatea de a limita emisiile de CO₂ în sectorul transporturilor prin crearea de infrastructuri europene standardizate pentru vehicule electrice și mai multe stimulente pentru utilizarea biocombustibililor durabili de a doua generație ca o alternativă la combustibilii fosili;
37. consideră că prin facilitarea tranziției către o economie cu emisii scăzute de carbon și prin deschiderea căii către o piață globală a carbonului, abordările sectoriale, combinate cu plafoane la nivelul întregii economii în țările industrializate, ar putea face parte de asemenea dintr-un cadru internațional de acțiune în domeniul climei pe perioada de după 2012;
38. salută intenția Comisiei de a orienta politicile în domeniul climei către traiectorii pe termen lung și sprijină ideea unor obiective intermediare, de exemplu pentru 2030; este convins că niște obiective realiste pe termen mediu și lung oferă stimulente mai clare investitorilor de a efectua investiții sustenabile și că stabilirea unor obiective mai înalte în cadrul actual pentru 2020 ar putea fi prea ambițioasă din perspectiva investițiilor;

Beneficii conexe și impacturi

39. ia act de faptul că, potrivit evaluării Comisiei, stabilirea unui obiectiv mai ambițios de reducere a emisiilor ar duce la o diminuare a importurilor de petrol și gaze naturale cu până la 40 de miliarde de euro până în 2020, la un preț estimat al barilului de petrol de 88 USD în 2020; salută faptul că dependența UE de importurile de energie ar putea fi redusă astfel cu până la 56%;
40. recunoaște că, deși este un stimulent pentru dezvoltarea unor tehnologii cu emisii reduse de carbon, stabilirea unui obiectiv de reducere mai ambițios în cadrul ETS ar conduce la o creștere suplimentară a prețurilor la electricitate și – dacă nu este însoțită de măsuri ambițioase în domeniul eficienței energetice – a costurilor electricității, fapt care ar reprezenta un motiv serios de îngrijorare pentru industriile din UE și pentru consumatori; consideră că, potrivit recentului sondaj Eurobarometru, prețurile stabile și sigure la energie sunt deosebit de importante pentru public; subliniază că Directiva ETS permite statelor membre să compenseze creșterea prețurilor la electricitate în industriile cu consum ridicat de electricitate prin acordarea de ajutoare de stat;
41. subliniază potențiala creștere a competitivității europene, prin inovare și majorarea investițiilor, care ar putea rezulta din trecerea la o economie durabilă; evidențiază faptul că eforturi mai mari de reducere din partea UE ar crea avantaje legate de costuri pentru concurența internațională a UE într-o serie de sectoare și, în același timp, ar rezulta în marje competitive pentru companiile UE în domeniul tehnologiilor privind clima; consideră că, pentru concurenții Uniunii Europene din sectoarele vizate, aderarea la un acord internațional ar însemna renunțarea la acele avantaje legate de costuri, în timp ce marja competitivă a UE nu ar fi probabil afectată;
42. subliniază că inovarea favorabilă climei în Europa este necesară pentru ca aceasta să își mențină poziția solidă pe o piață globală în creștere rapidă în domeniul tehnologiilor cu emisii reduse de carbon și că acest lucru ar permite UE să fie mai competitivă în raport cu actori mai importanți de pe piață; subliniază necesitatea de a asigura implementarea pe piață și comercializarea rezultatelor inovării în Europa; consideră, prin urmare, că ar trebui să fie disponibile instrumente financiare adecvate pentru a sprijini introducerea unor tehnologii de succes pe piața UE; atrage atenția asupra riscurilor asociate cu „relocarea locurilor de muncă verzi”, deoarece orice întârziere în crearea unei economii europene incluzive și durabile ar redirecționa investițiile și locurile de muncă în sectoarele „verzi” către alte regiuni;
43. constată că, în ciuda unei scăderi temporare a consumului de energie în 2009, consumul de energie va înregistra un nivel mai ridicat în viitor odată cu redresarea economiilor statelor membre, astfel încât dependența de importurile de energie va continua să crească;
44. este preocupat de faptul că deja are loc un transfer al inovațiilor în domeniul tehnologiilor sustenabile dinspre Europa către alte părți ale lumii, ceea ce poate transforma Europa într-un importator net de astfel de tehnologii și produse finite aferente; afirmă că, potrivit unor sondaje recente, dintre cele 50 de companii identificate drept lideri în domeniul tehnologiilor ecologice, 24 își au sediul în Asia, 22 în Statele Unite, trei în Europa și una în Canada; subliniază că, potrivit barometrului Ernst&Young 2010, China și SUA sunt cele mai atractive regiuni pe plan mondial pentru dezvoltarea de surse de energie regenerabile;

45. constată că Europa ar trebui să investească acum mai mult în eficiența energetică, fapt care va consolida economiile locale prin sprijinirea locurilor de muncă de la nivel local, astfel încât acestea să nu fie mutate în țări terțe unde costurile de producție sunt mai scăzute;
46. recunoaște efectele pe care le are tranziția către o economie cu emisii reduse de carbon asupra creării de locuri de muncă și a competitivității, pe măsură ce UE devine un lider mondial în domeniul tehnologiilor pe bază de energie regenerabilă și al produselor și serviciilor eficiente din punct de vedere energetic;

Evaluarea riscului de relocare a emisiilor de carbon

47. subliniază că politica europeană de atenuare este eficace în promovarea unei restructurări mai ecologice a sistemului european de producție, însă scoate în evidență faptul că, dacă aceasta va fi implementată unilateral, eficacitatea sa asupra mediului ar putea fi redusă din cauza relocării emisiilor de carbon¹;
48. subliniază că, în conformitate cu dispozițiile de referință propuse, o parte a certificatelor de emisii va trebui să fie achiziționată de instalațiile industriale care nu vor atinge valoarea de referință, ceea ce ar însemna pentru companiile din UE care se confruntă cu concurența internațională niște costuri suplimentare pe care concurenții lor globali nu trebuie să le suporte; remarcă faptul că, datorită arhitecturii flexibile a ETS, companiile vor putea reporta din etapa a doua în etapa a treia certificatele neutilizate;
49. consideră că valorile de referință ETS ar trebui să ia în considerare, de asemenea, ce surse de energie sunt disponibile într-un stat membru și acestea trebuie să poată fi adaptate atunci când intervin modificări ale mixurilor energetice și ale opțiunilor de aprovizionare;
50. regretă faptul că impactul suplimentar asupra prețurilor la energie electrică nu s-a reflectat suficient în ipotezele Comisiei privind relocarea emisiilor de carbon; subliniază că 40% din energia electrică din UE este utilizată de industrie, aceasta fiind afectată în mod semnificativ de orice creștere a prețului carbonului, ca urmare a propagării costurilor din sectorul energiei electrice; scoate însă în evidență faptul că statele membre pot folosi, în cadrul sistemelor de ajutor, veniturile obținute din licitarea cotelor de emisie pentru a reduce acest efect;
51. subliniază faptul că nu există o soluție unică pentru sectoarele industriale vulnerabile față de relocările de emisii de dioxid de carbon și că natura produsului sau chiar structura pieței reprezintă criterii esențiale pentru selectarea instrumentelor disponibile (alocarea cu titlu gratuit a cotelor, ajutorul de stat sau măsurile de ajustare la frontieră);
52. constată că previziunile pentru piața de carbon a anului 2020 – astfel cum sunt folosite în comunicarea Comisiei din mai 2010 pe baza unui scenariu de reducere internă a emisiilor cu 30% – variază substanțial și invită, prin urmare, Comisia să prezinte o nouă estimare pentru o evaluare a riscului de relocare a emisiilor de carbon care țină seama de astfel de scenarii;

---

¹ Concluzia unui studiu din 3 martie 2011 efectuat de către Centrul Euro-mediteranean pentru Schimbările Climatice privind impactul macroeconomic al politicilor de atenuare ale UE dincolo de obiectivul de 20%.

Alte oportunități și provocări

53. consideră că posibilele modificări în ceea ce privește costurile forței de muncă și ale energiei ca urmare a politicilor UE în domeniul schimbărilor climatice nu ar trebui să ducă la dumping social sau la relocarea emisiilor de carbon și solicită Comisiei să investigheze astfel de riscuri; din acest motiv, invită și alte țări dezvoltate sau în curs de dezvoltare să se angajeze să depună eforturi adecvate sau comparabile;
54. invită Comisia să sprijine, pe de o parte, măsuri care vizează îndeplinirea cerințelor de pe piața muncii rezultate ca urmare a trecerii la o economie cu emisii scăzute de carbon și, pe de altă parte, măsuri de restructurare pentru lucrătorii care devin disponibili în noile sectoare;
55. consideră că fondurile de coeziune ar trebui să fie utilizate mai eficient pentru a promova energia regenerabilă, eficiența energetică și tehnologiile cu emisii reduse de carbon;
56. subliniază că creșterea prețului carbonului va duce la creșteri suplimentare ale costurilor energiei electrice; afirmă că fiecare creștere cu 1 EUR a prețului carbonului are ca rezultat costuri suplimentare de peste 2 miliarde de euro pentru societate, sub forma tarifelor la energie electrică, din care 40 % îi revin industriei; invită Comisia să consulte toate părțile interesate implicate, cu scopul de a propune soluții adecvate care să nu denatureze concurența;
57. subliniază că, potrivit raportului AIE intitulat World Energy Outlook 2010, obiectivul de 2°C poate fi atins numai dacă angajamentele actuale sunt puse în aplicare perseverent în perioada de dinainte de 2020 și prin acțiuni ulterioare mult mai ferme; invită, prin urmare, Comisia și Consiliul (European) să insiste pentru o punere în aplicare mai rapidă, coordonată la nivel internațional, a eliminării subvențiilor pentru combustibilii fosili convenită în cadrul G20 și să prezinte propuneri corespunzătoare la nivelul UE;
58. reamintește, în acest context, comunicarea Comisiei privind strategia UE2020 prin care se solicită transferarea sarcinii fiscale dinspre impozitarea muncii spre perceperea de taxe pe energie; salută anunțul făcut în cadrul sondajului referitor la creșterea anuală de a se înainta o propunere pentru adaptarea cadrului european de impozitare a energiei în conformitate cu obiectivele UE în domeniul energiei și climei;
59. își exprimă îngrijorarea față de faptul că importurile din țările cu mai puține restricții în ceea ce privește emisiile de CO₂ sunt principalele responsabile pentru o creștere cu 47% a emisiilor de CO₂ asociate consumului în UE în perioada 1990 – 2006; ia act de faptul că acest lucru nu are absolut nicio legătură cu politicile UE în domeniul climei și, în special, cu politicile UE ETS; cu toate acestea, solicită Comisiei să evalueze dacă aceste tendințe au continuat după 2006;
60. invită Comisia să ia următoarele măsuri practice:
  - să evalueze efectele politicilor interne de reducere a emisiilor asupra ocupării forței de muncă, inclusiv a oportunităților de pe piața muncii, și să promoveze îmbunătățirea alfabetismului în domeniul reducerii emisiilor de carbon, recalificarea și perfecționarea, educația și formarea, în special în rândul IMM-urilor;

- să analizeze în ce măsură statele membre își respectă angajamentele de a aloca cel puțin 50% din veniturile provenite din licitarea certificatelor pentru măsuri de atenuare și adaptare și să propună măsuri în acest sens, dacă este necesar;
- să analizeze impactul majorării obiectivelor UE de reducere a emisiilor la nivelul statelor membre, astfel cum se indică în concluziile Consiliului Mediu din 14 martie 2011;
- să prevadă o finanțare adecvată pentru Planul SET;
- să promoveze utilizarea eficientă a fondurilor structurale și de coeziune de către statele membre, în special pentru măsuri legate de eficiența energetică, ținând seama pe deplin de principiul că aceste investiții trebuie să se facă la nivel regional și trebuie să reducă diferențele economice și sociale în cadrul UE;
- să introducă mecanisme de finanțare inovatoare (cum ar fi schema de credite de tip revolving);
- să prevadă fonduri suplimentare pentru regiunile mai slabe și mai defavorizate pentru a include măsuri vizând sectoarele care nu intră sub incidența ETS (construcții, transporturi, agricultură);
- să acorde prioritate cercetării în domeniul climei și al energiei în cel de Al optulea program-cadru de cercetare, inclusiv eficienței energetice, și să cerceteze cauzele schimbărilor climatice și modalitatea de adaptare la acestea;
- să analizeze ce impact ar putea avea o acțiune unilaterală din partea UE de a depăși obiectivul de reducere cu 20% a emisiilor de gaze cu efect de seră asupra disponibilității altor țări de a se alătura unui acord internațional;
- să investigheze impactul potențial în ceea ce privește relocarea locurilor de muncă verzi și scăderea investițiilor și a competitivității în sectoarele verzi.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	9.5.2011
Rezultatul votului final	+: 38 -: 4 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Lena Ek, Ioan Enciu, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Romana Jordan Cizelj, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Jaroslav Paška, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Henri Weber
Membri supleanți prezenți la votul final	Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Oriol Junqueras Vies, Silvana Koch-Mehrin, Vladko Todorov Panayotov, Algirdas Saudargas, Silvia-Adriana Țicău
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Alexandra Thein